

Budapesti
vány
és zeti gyár
utca 35. szám,
következő cikkek:
VAR POR!
gyár, (hűdősörös) poloska,
minden a világon létező ro-
zonnal élő hatású.
A szilu csomag, utánvé-

szító pomádé,
tanak is nevezve, legnagyobb
ással együtt csak 50 kr.
Utánvet mellett.

és egér-méreg!
os hatású, azonnal élő szor,
esomazolással együtt után-
rellel 50 kr-ért.

szító por,
allított csomag 50 kr. Után-
vet mellett.

esi mész,
erésen elzárt esimesan kial-
g 50 kr. Utánvet mellett.

EDŐK százalékos részeseül
a az összes gyártmányaink-
küldünk.

LANÉ
ULIA
om-bazár.

eri a n. é. hölgy-

demű közönség eddigi
ves bizalmokkal meg-
nek fedezni kegyesked-

inkat.
és oberdorfi répmag,
rakban.

ü

kat,
eket és árpa-kószakat,
yeret, naponta friss
lva is.

nkorba főzött görcei
s ementhali, grófi,
ó-sajtokat, lipói turót,
szilvát, diót, „István“
füller tyúkszem elleni
enoktat.

vertvát,
not.

des úrmóst, magyar-

tört és porfestékeket
arban.

arlsbadi, Iván-
rás, Emsi, Püll-
o), Bártfai, Ma-
Falli, Csizi Czi-
zeltersi Szoly-
hi) Margit for-
uk még a

rást

nagy gyógyereje van,
egészségesebb ital s
önys árak mellett
jön.

nk vissza 4 kr.
5
6
tellettel

Szabó,
Bignió ház.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Nagy sajtóhoz pertt ábrét 5 kr.
Nagyobb terjedelmű a többi ábrét
hirdetéseik alkú szerinti a leg-
olcsóbb ábrét vétetek fel.
Bélyegdíj minden külső bejára-
lásért 30 kr.
„Nyitlér”-ben megjelenő közle-
mény minden pertt sora 20 kr.
Hirdetéseik felvételnek a kiadó
hivatalban, KUTASI I. könyv-
nyomdájában, valamint SZICH-
MAN H. könyv. íródjában is.
Név nélkül vagy bérmentés nélkül
beküldött kéziratok nem vétet-
nek figyelembe.
Kéziratok vissza nem adának.

Sok zaj semmiért.

(r. e.) Az a nem épen fontos és így a hármasszövetség, dinamit-háború, csári koronázás és parlamenti botrányok korában valóban minden másra, csak vezércikkre zésre nem méltó dolog történt, hogy egy gróf a maga ősi és nem ősi címei mellé megkívánta a pozsonyi gróf és Pozsony vármegye örökös főispáni címét. Egy Pálfi gróf, teanói herceg, kinek ama címekhez különben családi hagyományok teljes jogot is adnak.

Nem valami jelentékeny dolog. Hangoztatjuk, hogy — nincs magyar udvar; vegyük tehát, némileg vérmes reménnyel, egy ily magyar udvar előkészítésének, ha a régi udvari szászorsági nagyobb és kisebb címek részint betöltetnek, részint helyreállítatnak. Ne bánjuk, vagy legalább ne törődjünk vele, ha folyvást bukó súlyedő és inkább holmi igazgató-tanácsosi címek és járuléki után loholó ősi nevéket nem épen kristály-tiszta üzletek czégtől átengedő főuraink között akad egy-kettő, a kinek ambíciója nem csupán az, hogy ősi vagyonát sértetlenül, csonkítatlanul megtartsa, de történelmi emlékekkel övezett nevének régi fényét is becsben tartja s az elvégre is történelmi érdekű címeket, jogokat, mint egy-egy drágakövet kikeresi a régiséggyűjtés oda helyezi vissza, a hol ragyogniok illik. Ne akadkoskodjunk; legyen fényes, büszke arisztokráciánk; legyen Angliának, mely a legkisebb régi címet sem ejti el, ha kissé furcsa jogokkal és ceremóniával is jár s a melynek nagyságát kiegészíti, a mint elősegíti nemzetünk nagyságát s a mint reméljük, hogy az általa kissé negligált teret idővel újra visszafoglalandja.

Az esemény — egy-két cím visszazserzése — tehát kis dolog és épen nem kétségbejuttató. Nem ejtne továbbá kétségbe az sem, a mit elképelve jósló egy budapesti lap, a »Pesti Hírlap»: Hogy az első örökös főispánság helyreállítását követendő a többi is! Hát csak kövesse is! Ez is történelmi, tehát ősmagyar intézmény. Arisztokráciánk egyrészt saját hibái súlyosztják, gyöngítik s nagyon meg van támadva. Ha egy-egy hangzatos cím erősbítésére, s tekintélyének emelésére szolgál: adjuk rája áldásunkat, nyujtsuk két kézzel.

Említett lap — mellesleg mondva — azoknak egyik legközelebbi közlönye, a kik örömet hirdetnek, hogy a magyar gentry, tehát a valódi magyar középosztályi haldoklik... hogy a haldoklás tulajdonképp örvendetes tünete az időnek, mert helyét, birtokait arra hivatottabb, életképebb, praktikusabb elemek foglalják el.

Nem akarunk ezúttal rámutatni, melyek azok a kétségkívül hivatott, életképes és praktikus elemek, csak azt jegyezzük meg, hogy tudunkkal — sem fajra, sem nyelvre. sem érzületre nézve nem magyarok. Csak azt akartuk konstatálni, hogy említett magyar lap s a vele egyértelmű német lapok, ugyszintén ezeknek nagyszámú közönsége feljajdul, vezércikket ír, irat vagy olvas, mert a szó teljesértelmében érdekeit látja veszélyeztetve a magyar arisztokráciának jutott oly csekély előnyből is, a melyet egy szép, de inkább hangzatos mint fontosabb jelentőségű, ősmagyar cím helyreállítása képezhetne.

Hát ez nincs a maga rendjén. Tessék iparkodni, tessék ész, pénz és hivatalbeli-arisztokráciává válni s tessék a fényes multu magyar gentry helyettesítésére vállalkozó életképes és gyakorlati elemeknek odaig emelkedni, hogy fiaik már a születési arisztokráciához tartozzanak. Tessék eszélyes és becsületes vállalkozásokkal erős kezeikbe keríteni a könnyelműbb arisztokrácia által elfecsérelt értéket. De egyelőre tessék megtérni a régi arisztokrácia hagyományokon alapuló fenségességét s közlő-

nyeik ne áruljanak el oly nagy mérvű túrelmetlenséget egy pusztá címekérdést képező kicsiségben.

Van vezércikk tárgy elegendő — ne zavartuk közönségünk almat, csak azért, mert a teanói herceg egyszersmind pozsonyi gróf akar lenni!

— Országgyűlés. A Füzesséry-Polonyi ügy a képviselőház tegnapi zárt ülésén véget ért. Tisza Kálmán miniszterelnök válaszlát Füzesséry interpellációjára. Előadta a gráci lapás ügyében a belügyminiszteriumhoz intézett átirat tartalmát, de ezen iratban nemcsak hogy elő nem fordult országgyűlési képviselő neve hanem oly név sem, mely bármelyik képviselőnek nevéhez hasonlítana. A gráci rendőrség által küldött másik átirat mellett, három levél is küldetett át. Az egyik levél Polonyi képviselő urnak Grácza irat le-vele, mely hiteles másolatban megküldetvén, batorleszek azt felolvasni. (Halljuk!) „A takarékpénztár tek. igazgatóságának Grác. Ertesültem, hogy nevezett takarékpénztárnál egy jelen volt egyénnek eszébből 14.600 forint ellopott. Felkérem a tek. igazgatóságot, sziveskedjek a károsultat fűszőlítani, hogy nekem postafordultával küldjen meg a közelebbi adatai sajtó címével együtt. Tisztelettel Polonyi Géza.”

Ezekből mellőztatnunk látni, hogy a gráci rendőrség nem gyanította Polonyi képviselőt, mert neve elő sem fordult; azonban ő irat le-velet Grácza a takarékpénztár igazgatóságának, és ez a levél az, mely az iratok közt ide lett küldve. A mi pedig az interpelláció végpassusát illeti, hogy szándékozik e valamint tenni a ház reputációjának helyreállítására, azt hiszem, hogy az felül áll azon, sem hogy ily módon annak kárt tenni lehetne. (Élénk helyeslés.) Füzesséry Géza az elnöki emelvény elé lépve, bocsánatot kér a háztól, mert belátja, hogy hibázott. Polonyi Géza személyére vonatkozólag kijelenti, hogy sérten vagy bántani nem volt szándékában, sőt csak alkalmat akart neki adni, hogy a szóbeszédnek véget vessen. Neki egy ügyvéd, s több képviselő mondott egyet-mást a gráci lapás ügyről, s ennek alapján tette interpellációját. Ismételve bocsánatot kér a háztól. Füzesséry hangja, modora, előadása s magatartása általában humalis, engesztelékeny volt. Csak akkor ment vissza a padsorokba és foglalt ott helyet, mikor önigazolól és bocsánatkérő beszédét elvégezte.

Most ismét a kormányelnök szolt a ház meg-megújuló zajos helyeslései között, kimutatva, mily helytelen volt megtenni azt az interpellációt s általában azt az ügyet a ház elé-be hozni.

Szóltak még az elnök, Eötvös Károly és Tisza Kálmán s végül a ház elhatározta, hogy jegyzőkönyvbe vétetik Füzessérynek nyilatkozatából az, hogy beismeri tévedését s bocsánatot kér. Miután az interpelláló maga ismerte be tévedését és a házat megkövette, — jegyzőkönyvi megrovás vagy helytelenítéstől a ház eltekintett.

Ezzel befejeztetvén a kinos ügy, a ház a napirendre tért át s elfogadta a gazdasági bizottság jelentését a ház ápril havi költségvetésére vonatkozólag. Haem a kedélyek még mindig oly izgatottak voltak az előbb történetek következtében, hogy az elnök kénytelen volt az ülést 5 perczre felfüggeszteni.

Szűnet után a részletgyűletről szóló javaslat került tárgyalás alá. Hegedűs előadó indokolta a javaslatot; utána Fenye-vessy Ferenc szolt, elfogadva ugyan a javaslatot, de megrovta a kormány elöltti magatartását ezen kérdésben, szabadjára hagyván az ágensek csalásait és üzelmait sok embernek nagy kárára.

Szólónak Széchenyi Pál minister republikázt vissza, majd Lázár Ádám beszél a javaslat hiányairól, s miután meg az előadó élt a zárszóval, a ház elfogadta általánosságban s a Lázár és Fenye-vessy által később beadott módosítványok mellőzésével részleteiben is változtatlanul a javaslatot.

A napi rend utolsó tárgya volt a zárszámadási bizottság jelentése az 1881. évi állami zárszámadásra vonatkozólag. Lukács László előadó indokolta a jelentést tüzetes beszédben. Utána Fröhlich Gusztáv szolt aztán, kijelentve, hogy a bizottsági jelentésben foglalt határozati javaslatot elfogadja.

— Tisza miniszterelnök bécsi tartózkodását diplomáciai körök összefüggésbe hozzák a hosszabb idő óta úresedésben levő bécsi francia és párisi osztrák-magyar nagyköveti állások betöltésével is. Ezen fontos személyi kérdés tárgyalatik a két kabinet közt és habár gróf Hoyos kinevezéséről szóló hír még korai is, nem szenved

kétséget, hogy e diplomata, valamint a leg-
régibb, ugy jelenleg is az első sorban álló je-
lőt a párisi nagyköveti állásra. Legközelebb
várható kinevezése esetén ifjabb Szógyény-
Marich László leend utódja a közös külügy-
miniszterium első osztályfőnöki állásában.

— A csári koronázás szertartásainak részletei legközelebb hozatnak nyilvánosságra. Valószínűleg május 29-én folyik le és pé-
dig főképen azért ily későn, mivel a Moszkvá-
ban összpontosítandó nagy haderő elhelyezése
sok nehézséget okoz. A koronázás alkalmából
körülbelül 8000 hivatalnokot és tisztviselőt
fognak előléptetni s ugyanannyi orosz rendje-
lőt fognak kiosztani. Tolstoj gróf és Woron-
zow-Daskov udvari miniszter közt jelenleg
éleik megbeszélés tárgyát képezi a kül-
földi hírlap tudósítókra vonatkozó rendszabály. Woronzow gróf attól tart,
hogy a nyilvánosság megszorítása bajt okoz-
hatna, míg ellenben Tolstoj csak ama lapok
tudósítóit akarná odabocsáttatni, a kikben meg-
volna a biztosíték arra, hogy csupán a koron-
ázási ünnepek leírására fognak szoritko-
zni. Az orosz hírlapok közül csak néhány
elismert loyális magatartású hírlap képviselői-
nek engedik meg az ünnepeken való jelen-
létet.

— Ki tehet róla? A »Debr. Ell.« átveszi
egy a »Nagy-Kunság« cz. lappal egyenrangú,
de — ugy látszik — kevésbé hiteles temes-
vári lap következő híret:

Thaly Kálmán és Mocsáry Lajos füg-
getlenségi párti képviselő urakhoz, mint telje-
sen megbízható forrásból értesülünk, Brassó,
Nagy-Szeben, Balázsfalva és Turóc-Szent-
Mártonból meglehalnyilvánítások intézettek
távirati uton, az elnyomott szász, román és
tót testvérek érdekében a középiskolai tör-
vényjavaslat országgy. tárgyalatása alkalmá-
ból kifejtett erélyes védelméért.

Hát mi több? Ép annyira nem tehet er-
ről a kintmentésről sem Thaly Kálmán, sem
Mocsáry Lajos, mint a hogy nem tehetett róla
a szelsőbal, hogy épen legutósebbnek mutat-
kozott hívei gyorspostaköndök most a kor-
mánpárton, ki Temesvárot, ki Debreczenben!

— Az ir összeesküvők. A dublini bün-
pör f. hó 13-iki tárgyalásának végjeleneite igen
megható volt. Brady Józsefet elhagyta eddig
megörzött nyugalma, s midőn az esküdtek a
bűnöst kimondták reá, így szolt: „En ártatlan
vagyok.” Midőn pedig azt a kérdést intézték
hozza, vajjon akar e még valamit védelmére
felhozni, így felelt: „En ártatlan vagyok e
büntényben. Fízett feladók esküdtek össze
ellenem s ők éppen ugy összeesküvőknek lör-
dásztok vagy az itélőszék akármelyik tagja el-
len, mint ellenem. En ártatlan vagyok e bünt-
vényben.” A bíró erre azt válaszolta, hogy a
leglelkiesmeretesebb vizsgálat után találtak
bűnösnek s beszédét ez ünnepélyes szavakkal
fejezte be: „Ön áldozatait a sirba fogja kö-
vetni.” Azután föltette fővegét s a jelenlevők
mely hallgatása mellett mondá ki a halálítél-
letet. Brady utolsó kétségbeesett mozdulatot
tett, azután e szavakkal hájt meg magát vé-
dőlőit: „Köszönöm önnek, dr. Webb, kö-
szönöm önnek, Adams ur!” — mire elvezet-
ték. Bradyt azonnal Kilmainhambaviték visza-
ra, rabruhába öltöztették s a halálra ítélték
cellájába zárták, melléje adván két őrt. Az
utolsó pillanatig bizott alibijének igazolásában.
Tudvalevőleg ezen „alibi” az ir titkos szövet-
észeknél nagy szerepet játszik. Amint a
szövetség egyik tagját elfogják, a többieknek
köteleességükben áll az elfogott alibijét bebi-
zonyítani. A Glasgowban elfogott Gallagher, a
dr. Gallagher testvére, mint hírlík, a kor-
mánynak oly fontos felfedezéseket tett, hogy a
belügyminiszter őt a londoni nitroglicerium
összeesküvés ellen valószínűleg mint tanút
fogja felhasználni. Az elővigyázati rendszabá-
lyok a parlamentnek esetleges dinamitrobban-
tási kísérlet elleni megvédésére napról-napra
nagyobb mérvben terjesztetnek ki. Nemrég ki-
nyitották a bizottságok tanácskozási szobá-
jának ládait és csomagjait és szigorú vizsgálat-
nak vetették alá azok tartalmát.

— Külföldi hírek. Az olasz király
— a mint hírlík — látogatást fog tenni leg-
közelebb Berlinben. — Níkita fejedelem
az államtanács javaslata folytán elhatározta
székelyt Csetinjeből Nikicsbe áttenni. A
montenegrói fejedelem azon óhajátas, hogy
székelyt a nehezen megközelíthető szikla-
fészekből, a hol az jelenleg van, áttégye, már
régebről datálódik. — A francia nagykö-
vet újabb is tiltakozott Rustem pasa
libanoni kormányzó mandátumának meghosz-
szabbítása ellen és azzal fenyegetődzött, hogy
ha e kívánsága ellenére találna a porta cse-
lekedni, akkor megszakítja vele a diplomá-
ciai összeköttetést. — Miklós orosz nagy-

herceg Párisba érkezett és rövid ideig ott
fog maradni. — A francia kormány a
kamara összeülése alkalmával a tonkini expe-
dició czéljaira 5 millió franknyi hitelt fog
kérni. — Vilmos császár tegnapielőtt este
Wiesbadenbe utazott.

— A minősítési törvény végrehajtása-
hoz. Azon megyei díjnyokra vonatkozólag,
kik a köztisztviselők minősítéséről szolt 1883.
I. t. cz. életbeletétele alkalmával már huz-
mosabb idő óta állandó alkalmában voltak,
s a kezelési szakban való jártasságuknak bi-
zonyítékait szolgáltatatták, a belügyminiszter
egy előfordult eset alkalmából kimondotta,
hogy ezek a törvény 34 §-ában foglalt ke-
dezvény igénybevételével megyei közöl tisz-
viselőknél azon esetben is kinevezhetők, ha
a törvény 19. §-ában előirt minősítéssel nem
birnak is.

— Kossuth Lajos nagy hazánkia Arad-
megye törvényhatóság közönsége által, nyolc-
vanadik születésnapja alkalmából hozzá inté-
zett üdvözlő iratra vasárnap küldte meg a vá-
laszát a megyei közönségnek. A levél — mely
a törvényhatóság közgyűlésén fel fog olvas-
tatni, Kossuth saját kézírata s körülbelül olyan
terjedelmű, mint az, melyet Kossuth Aradá-
rosához intézett. Tartalma igen szíveslyes és a
meleg köszönetnyilvánítás mellett néhány
reflexiót tartalmaz arra, hogy Kossuth a nyolc-
vanadik születésnapja alkalmából hozzá inté-
zett üdvözléseket nemcsak személye, hanem
az általa képviselt elvek iránti ragaszkodásnak
is tekintni a törvényhatóságok részéről, a mi-
ben — mellesleg legyen mondva — teljesen
igaza is van.

KARCZOLATOK.

(Be kell várni Tisza Kálmánt! — Egy kis interpark-
ció. — Rossz vicez.)
Sohse láttuk oly neveltségnek a mi jó
kormánypartunkat, mint a tegnapielőtti komoly
pillanatban.

Nem mernek határozni egy pusztán de-
melyi, nem is politikai jelentőségű, de oly
természeti ügyben, melyben bármely becsüle-
tes és helyes érzékű egyén itéletet mondhat.
Be kell várni Tisza Kálmánt!

A multkor — ugy értesülünk — elszá-
kadt a miniszterelnöki támlás-szék piros bőre.
Nem lehetett megfoltolni, — be kell
várni Tisza Kálmánt!

A szabadelvű párt körében egy ifju
honatya erősen kezdett kurizálni egy Hébé-
nek, a ki azzal fenyegetődzött, hogy majd in-
terpelláltatja Tiszát S z ü z s z e n t I r á n y i
D á n i e l által, vagy elégtételt kér nyomban!
Nem lehetett elégtételt adni — be kell
várni Tisza Kálmánt!

A parlament jegyzőkönyvébe ortográfiai
hiba csuszott be: egy pontos vessző
helyett egyszerű vessző t indítványoz tét-
etni Madarász József.

Nem lehet határozni — be kell várni
Tisza Kálmánt!

A buffetbe új debreczeni sonka, új pa-
laczk számai szilvium, új Hébe érkezett.
Nem szabad haldoklítani — be kell várni
Tisza Kálmánt!

Mert kérem, ez pártfegyelem!
Pártfegyelem, de olyan, a mely csufabb
három pártbotránynál is, a minőkben (melles-
leg mondva) Tiszának még inkább bővelkednie!

Ha a kormányparttól pénzt kérnek csán-
gókra, iskolákra és egyéb nemzeti czélokra, akkor
a kormánypart pont! (.)

Ha azután a kormányparttól pénzt kér-
nek Bosznia, szubvencióra és muszkavezet-
ők nyugdíjazására, akkor a kormánypart
osztól! (.)

Ha Tisza Kálmának a szászokmal val-
kalma polemizálni, akkor a párt mindmegannyi
vessző! (.), ha Tisza eljont is kap az ellen-
zektől, akkor meg épen pontos-vessző! (.)

Ha a kormányparttól programot kér-
nek, akkor a kormánypart gondolatjel! (.,.);
ha Ausztriáról van szó, akkor rögtön kötjel! (-).

Ha egy-egy ellenzéki képviselő mentelmi
jogának felfüggesztését kéri a bíróság, akkor
a kormánypart rögtön zárjel! (.)

Ha tüntetni, szavazni kell Tisza Kálmán
mellett, akkor a kormánypart egyetlenegy fel-
kiáltójel! (.), ha pedig valami szakszerű dolo-
hoz kell szólnia, akkor a kormánypart tulaj-
donképen idézőjel! („-“).

„Körösy Sándor urhoz, városunk egyik
képviselőjéhez hál a nyilatkozatot intéz-
nek a nemzetégek.

Az esik nekik olyan jól, hogy nem vé-
dette érdekeiket.”

Idézőjelbe tettük. Van olyan rossz
élcz, mint az, a mit a »Debr. Ell.« és a
»Dém. Lapok« sűtöttek ki Thaly Kálmánra
és Mocsáryra.
Gili Balázs.

Kossuth Lajos levele.

(Jancsics Pál Békésmegye alispánjához.)

Különösen tisztelt alispán ur!

Hálás érzéssel vettem nagybecsű értesítést, mely Békésvármege közönségének nevében azon kedves hírrel látogatott meg hontalán magányomba, hogy engem, kire a magyar törvényhozás a magyar polgárjog esedékes elvesztését mondotta ki, azon tisztelt megye törvényhatósági bizottsága 80-ik életérem betöltésének alkalmából kegyes megemlékezésre s jó kívánataira ép azon korszak emléke iránt táplált tisztelőtlennel fogva méltatott, melynek vezérelvéhez ragaszkodásom mérte rám az erkölcsi kényszerűséget, hogy én, aki házatam oly hön szeretem, mint ember hőbben nem szerethet, idegen földön végezzem viszon-tagságos életemet s mint kitagadott hajtsam idegen földbe örök álomra ősz fejemet.

A tisztelt megye közönsége ama korszakot legendaszertűnek nevezi, s tudva, hogy az minő jeleget visel, azon vallomással örvendeztet meg felőle, hogy „történeti multunk magasztos eseményei közt az mindnyájuk lelkeben az első helyet foglalja el.“

En ez érzelmét a jövő zálognak tekintem, mert csak általa juthat vissza Magyarország azon álmiaság birtokába, melyhez Isten és világ előtt joga van, s melyről egy önértékes nemzetnek nemis szabad, s ha nemzetből csupa nemzetiséggé nem akar leszüdni, nem is lehet lemondani.

De, mert a multak történelmének nemcsak az a hivatása, hogy tanítson arra, a mit követni kell, hanem az is, hogy megóvjon attól, a mit kerülni kell, engedje meg nekem tisztelt alispán ur, hogy ama legendaszertűség felől egy kis elmélkedésbe bocsátkozzam.

Igen is: legendaszertű volt az a korszak, ha a legmagasztosabb önfeláldozásig fokozott buzgalom hazafiaságot tekintjük, melyet a magyar nép zöme akkoron tanusított.

Azok a családapák, kik pusztulásra hagyva ősi tűzhelyüket, három-négy fiokkal mentek együtt fegyverrel védeni a megtámadott hazát: azok a 14-15 éves gyerkőczök, kik kezűrdelve, a kétségbeesés könyveivel rimáncokdát ki az engedelmét a hazaért meghalni; azok az anyák, kik életük egyedüli támaszát, egyetlen fiukat, azok az arák, kik földi boldogságuk reményét, vőlegényüket a csatáért utasították s a honszeretet magasztos rezignációjával néztek elibe a gyász esélyének, mely amazokat gyermektelen anyákká, emezeket, mielőtt nők voltak volna, özvegyekké tette s gyakran tette is: — azok a légiók, s légiók légiói, melyek gyöngye szavamban a sanyargatott haza kiáltását hallva, az Árpád alkotta hon földjének barázdáiból, a munka műhelyéből, az iskola padjáról, a kenyérkereső szorgalom mezejéről, a tudománybuvár éjféli mécsé mellől, a megszokott jótét és kegyelem karjai közül előtápnak, mint a kövek, melyeket a mesés Deucalion hajgált háta mögé, előtápnak a lakatlan föld népessége; — azok a „névtelen felistenek“, kik fegyverüket egyszültyba fogva a „hazádnak rendüle-lendül“ énekelve rohtak az ágyuk keresztüztűzén keresztül a győzelemre, s a kit közölők a golyó leterített (sokat leterített!) az „eljen a haza!“ kiáltással halt meg, még csak arra sem számíthatva, hogy nevét az utókor tiszteletre jegyzékbe veszi a történelem: — ah! ezek, és a polgárerénynek ezer meg ezer elszámíthatatlan tünetei, melyek mint a harmat a szomszaj földet, szerényen, kérkedés nélkül termékenyítették a honszeretet mezejét: igenis, ezek legendaszertű dolgok: emléküket élesztetni — adja Isten, éleszsze is az idők betelteig a cselekvő honszeretet Veszta-tűzét.

De van a ragyogó éremnek sötét hátlapja is; vannak a legendaszertű korszak fényes czimerpaizsán homályfoltok is.

Az ő Athéné törvényhozói nagyon jól

A »DEBRECZEN« TÁRCZÁJA.

A mi nótáink.

A salomban felhomály. Nincs semmi nesz, nincs semmi élet jel. Egyetlen lámpa vet halvány fényt maga körül, s az fest a falakra fantasztikus árny-világot. S az árny-szellemek perse játszadznak, s kergetik egymást a falon, de mindez nem zavaria a mely csendes-séget. A lámpa körül repdes valami elkárhozott pillangó; az se soká tart, mert nagyon közel talált jutni a lánghoz, már vége van.

Egyszerre csak hangok, üvös hangok töltik meg a termet. Megkapó bánat zendül át a légen, melyre mintha rezgőbb lenne a lámpa bágyadt világa, melyre mintha figyelni tudnának a falon kószáló koboldok.

Amott a zongora szólalt meg. Előtte ül haloványan, busan egy szomorú asszony. Feje kis kezére volt támasztva, s úgy merengett soká, soká maga elé. Ajka helyett csupán egy sebzett lélek panaszkodott ennek a csöndes magányának Aztán a kis fehér kezek is megmozdultak, érintették a zongora hófehér billentyűit, s a hang egész csodás Istensége kelt szárnnya.

Micsoda dallam ez? Akkor hallottam először, midőn mély buba elmerülve bolyongtam végig a főváros utcáit. Vad fájdalom tépte szívemet, lelkemet, s a kétségbeesés disharmonikus kardala zengett mélyben. Pedig oly szép este volt! az estharang is oly lágyan sirt végig a légen! Akkor zendült meg az a kedves dallam, melyre könnyeket tudtam volna ontani.

Chopin Cis-moll impromtuja, azzal az

tudták, mit cselekszenek, midőn azokat, kik polgári forrongások idején zint nem vallanak, halállal rendelék büntetettini.

Azt pedig mindenhol minden időben, minden nyelven honarulásnak nevezik, ha egy megtámadott országban akadnak polgárok, a kik eszközül hagyják magukat felhasználni, hogy a jogait s létélét vedő nemzet kezéből idegen fegyvereknek a hazára zudításával a győzelem kicsavartassék.

Ama legendaszertű korszaknak, az első-től — a következesekben rendkívül súlyos részvétlenség mulasztási vétségétől — a másodikig, a muszka behívás pozitív árulásának bűneig, minden közbe eső fokozatokkal egyetemben bőven kijutott; annyira bőven kijutott, hogy az elfogulatlan szemlélő még azokat lehet halandó legengedekenyebben megítélni, a kik nyíltan fegyvert fogtak hazájuk ellen, mert ezek legalább birtak véleményök bátorságával; s ha magyar vére mártották fegyvereiket, magyar fegyvereknek tettek ki saját vérüket. Ezekről tán el lehet mondani „bocsásd meg, Atyám! bűnököt, mert nem tudták, mit cselekszenek.“

De amazok tudták. Azok, a kik kandalolójuk mellé vonulva, a részvétlenség olcsó bölcseségének zsölyeszékéből néztek tétlenül a nemzet óriás küzdelmére, igen jól tudták, hogy személyes tekintélyük s társadalmi állásuk súlyát vonva el a lételeért küzdő nemzetől oly erőt vonnak el mely a sikert biztosíthatá.

Es ama városi polgárok amott a keleti határon, kik a harc mezején nem igen voltak láthatók, de átspanyolgtak a határon, a a szomszédban alkalomra leső muszkanak kunyorálásaikkal ürügyet adni az avatkozásra; és amaz ugynevezett országgyűlések — magyar országgyűlések! — kik imitt a nyugati határon teljes biztonságban érezvén magukat az ellenség fegyvereinek oltalma alatt, muszkahívogató loyaltásuk gyűléseivel ürügyet szolgáltatnak a hazánkat megtámadott, s az államok sorából kitűrtnek dekretáló hatalomnak azt hazudhatni a világnak, hogy Debreczen körül nem a nemzet sorakozik, mert a nemzet színe java (már hogy ók!) a muszka intervenczió mellett nyilatkozik: — óh! ezek igen jól tudták, hogy honaruló tettükkel szerencsétlen hazájukat még azon „chance“-től is megfosztják, hogy Európa erkölcsi érzete a népjobb égbekialdó lábbal tapodása felett felháborodjék; és tettek ezt eltökélt szándékokkal azon politika szolgálatában, mely már 1848. december 2-án tudtára adta a világnak, hogy Magyarország az egységes osztrák birodalomba beolvastását tűzi ki életfeladatául.

Hát bizony ismét teljesült: s ama legendaszertű korszakban teljesült, a mit II-ik Rákóczi Ferenc megirt, hogy magyarok engedik magukat felhasználni a magyar hazára vetendő nyug kovácsaiul.

Pedig ekkor nemcsak nyug vetés forgott fenn; még annál is több. Arra vannak példák a világ történelmében, — hogy kormányforma megbuktatására vagy reakcionárius czelokert, vagy a husos fazékok visszacszerzése végett egyes osztályok külségségéhez folyamodtak; arra is van példa, hogy egy uralom sovár dinasztia valamely külhatalom vaza-lusává szegődött, ha ez áron uralomban maradhatott, de arra nincs példa, hogy egy nemzet tagjai egyenesen a végett kolduljanak ki idegen fegyvereket, miszerint azoknak segítségével hazájuk az államok sorából kitűrttessék s provinciává degradáltassék. Ez a példátlan szegény magyar embereknek volt feltartva.

Nagyon szomorú dolgok ezek. Tulhágnám a megengedhető határokat, ha még soká időzném azon dolgoknál, melyek ama nagy idők fényere homályfoltokat vetnek, csak egy olyanra akarok még rá mutatni, mely a mellett, hogy kárhozát kutféje volt, még undorító is.

édes bus adaggioival. Ez a szelid női szívek vigasztalása. Ez illik oly jól a gyöngéd kis kéz alá, ennek van oly jó helye a gyöngéd női szívből.

Zengj szelid ének. légy oly nyájas mint egy gyermek dajka-dala, vigasztaló, mintha elhunyt szeretteink szava lennél!

Boldogok, kiknek kedves daluk egy-egy tánczdarab kaczagató melódija.

A kis Margit nem szereti a felhomályos salonokat. Mikor nincs nap, meggyujt négy gyertyát is a karos tartóban, van is aztán fényesség körülé, annyi mint az ő tündöklő két szemében. Akkor aztán megzendíti az ő pompás keringőt és polkált; vagy a csárdásait ezekből is a legfrissebbet. A pattogását, a „csingilingit“, a „piros, piros piros“-at! És a madarak kíváncsian pislognak be az ablakok, egy pár kanári pedig amott a kalitban próbálgatja nagy bután a Margit asszony nótáit.

A tánczdallam a vig szívek nótája.

Amott, egy harmad-emeleti szobáscskában lakik a koros Teréz kisasszony. Csekély nyugdíjacsakjából tengeti életét, s az a napi foglalkozása, hogy vén zongorája előtt énekelget. Leggyakrabban énekel azt a szép dalt, melynek kezdete ez „Isten veled te, bölcs ház...“ Múltó párjának találom én a „Jer vidám csolnakos...“, a „Lelkem Minkám...“ és a „Tihanyrak riadó leánya...“ kezdetű dalokat.

Nem, ne gunyoljuk szegényt! Elavult, rég leénekel nóták azok. A vén kisasszony és zongorája egyaránt hasonlítanak Arany János vén muzsikáshoz. a ki minden hangból huz csak felet, hiszen... minden nap egy nótát

Azon lapangva turkáló vakondok-bandát értem, mely elment Debreczenbe és széket üt a nemzet választottainak tanácsában, de nem volt bátorsága véleményét nyíltan bevallani, hanem sötétben szövegte az átkos visszavonás hálót, rejtekben konspirált a nemzet dicőséges erőszítésének megújítására, országgyűlési tagok létökre lesből titokban, nemcsak minden lehető elkövetek hitelének a-ásására, hanem valóságos Meisztofeleszek még ösztökélték is a hadvezéreket, hogy az országgyűlést fegyverrel ugraszszák szét, itt sarkanyuzták a vetelkedés nagyravágását, amott hát mögül köpdöstek az ország ügyeit intéző hatóságokra a költött pletykák, a nyomorult rágalmak pókmérgét, miszerint minden tekintélyt aláassanak, s széttepegessek a bizalomnak kötelekeit, mely oly nehéz viszonyok közt az erőnek egyedüli kutféje; dorongokat hajgáltak lesből az intézkedések végrehajtásának kerekéibe, s addig fondorkodtak, addig ármanykodtak, addig szitogatták a polgári és katonai hatóságok közt az egyenetlenségnek, a nép közt a reményvesztésnek alattomosan szörogatót szikráit, míg beteljesedett szegény hazánkban a régi jóslatnak átka, hogy „domus in se ipsam divisa desolabitur.“

A gázos végkatasztrófáról e foltok sorában ép azért nem szölok, mert az nem előkészítés, nem bonolyítás, hanem katasztrófa; nem ok, hanem okozat: elsülyedése a hajónak melynek fenekén, oldalain az ármany hosszú munkája lékeket ütött. A lékek eredetére akartam rá mutatni.

Fájdalom, nem első eset szegény hazánk történelmében. Adja a könyörület Istene, hogy utolsó lett legyen.

A mi csekély személyemet illeti: sokkal inkább át vagyok hatva fogyatkozásaim érzetétől, semhogy hallgatagon átsikamolhatnék a tisztelt megye kegyes üdvözlő iratának azon szavai felett, melyek csekélységemre a „kimagasló alak“ kifejezést alkalmazzák.

E minősítés nem a személyt, hanem a helyet illeti meg, melyet velem a nemzet bizalma elfoglaltatott, s az a hely, melyre egykoron a nagy Hunyady anyyi fényt vetett, csakugyan kimagasló, még ha ily törpe egyéniség foglalja is el, mint szegény magam.

De én nem voltam azon helyre való... Nem voltam arra való történelem-bölcselmi tekintetűknél, nem szerény viszonyaimnál, nem lelkületemnél s tehetségemnél fogva. Fogok alkalmat keresni e vallomásomat híven, elfoglaltanul indokolni. Reményem azonban, nem fogok elbizakodottnak látszani, ha azoknak folytán, a miket a legendaszertű korszak fényes érmének sötét hátlapjáról mondtam, itt egyetlen megjegyzést koczkaztatok.

Isten úgy legyen velem, a minő igazán mondok, hogy legegésőbb ellenségem sem lehet kisebb véleményemmel tehetségemmel felől, mint én magam vagyok. De a mint lassan-lassan belátáshoz jutok az ármanyokba, melyek körülvettek, s melyekről nekem — ki a hirhordóknak magamhoz soha még közelített sem engedtem — jóformán sejtelmem sem volt ha meggondolom, minő elemek által voltam környezve, s minő fondorlatok forrongtak körültem meg azon körökben is, melyeknek a hű szolidaritás volt volna becsületbeli kötelességük: ha számot vetek az akadályokkal, melyek magában is elég nehéz utamban titokban gördítettek: bizony nem volna csoda, ha kiserterbe esném, magamat egy hüvelykecskével magasabbnak képzelni, mint a minő vagyok annak emlékezeténél, hogy csak annyit is képes voltam tenni, mint a mennyit tettem.

De megív e kísértetbe eséstől annak tudata, hogy a mit tehetek, azt az ügy szent-ségében rejlett erőnek, a becületlessé hazafák hű támogatásának, a kor szellemének s mindenek felett a magyar nép magasztos hazafiaságának köszönhetem.

feled! S az se nagyon elbűvölő, ha a kisasszonyunk leemel a falról vén guitarreját, s azon énekel még félszázad előtt lángolt szerelmet, félszázad óta foszladozó vén álmokat.

Ne gunyoljuk őt! Ezek az ő nótái, az ő emlékei. Arca valaha rózsás volt és szeméi villogtak, mint akár az öné, nyájas ily olvasónóm! Fürtei aranyhullámot képeztek s hangja is csengő, üde volt. Es szíve is érzett, szíve is szeretett. Körüle is seregének délezeg ifjak, a kik vallásos hódolattal vettek körül. S dala, e kopott nóták valaha sok, sok könyvet facsartak ki ártatlan szemekből, azokra is mondták egykor, hogy... szépek. Szép leány szép dala csöndes éjjelen a holdvilágos ablak alatt... vagy édes órákon, dalladó ladikon, susogó lugasban, midőn két forró kéz szoritotta egymást szerelemben, mámorban... A szellő felkapta a kábító dallamot, elvitte a lombos kert minden zugába s dalára harmatot sirt a virág s szebbet álmodtak a csermely bus füzei...

De ennek vége. A sziv együtt vőnült meg dalaival. Neveti őket minden, csak az emlék nem. S a vig, ifju szívek nem hiszik el neki, hogy a vénség ott áll megettük is és nem hiszik, hogy egy utánuk következő kor vidám nemzedéke új dalért elfelejti az ő dalait s kaczagni fog az ő álmaikon is.

A szívházban vagyunk. Blaha Lujza énekel.

A táj holdas, álmatag. Egy elhagyatott gyermek, szegény gyermek közeleg a távolból. Azt a nótát éneklé, a melyet én azóta nem feledek el soha. Az én nótámat!

Hej! bánatos esték, mondjátok csak el, hogy suttogtam el nektek, kihajolva magános

Ez a hazafias az, a mi annak a kornak emléket a legendaszertűsége dícsényével veszi körül; s e fénynek lélekemelő, honszeretetre buzdító ragyogását a homályfoltok, melyekre reá mutaték, nemcsak nem gyöngíthetik, de sőt az ellentét által csak szembevetőbbé tesszik; azonban nem jó volna, ha ama foltoknak emléke feledékenységbe menne, mert ha az emberi dolgok folyamának hullámszásai még meghozzák az időt — (pedig meg fogják hozni ez történelmi kényszerűség!) — midőn a magyar nemzetnek szüksége leszen nagy elhatározásaihoz lelkesedést meríteni ama legendaszertű korszak nimbusából: utálatot is székeséges leend meríteni ama homályfoltok emlékezetéből, miszerint a nemzeti közdignitáció, az ármanyt féken tartva, ismétlődésüknek utját vágja.

Es most esedezem alispán urnak, méltóztatssék átadni Békés megye tisztelt közönségének kegyes megemlékezéseért s jó kívánataiért legmélyebb köszönetemet.

Kelt Turinban márczius 24-én 1883.

Tisztelt alispán urnak

alázatos szölgája
Kossuth Lajos.

Helyi hírek.

* Ujdonság. Ibolvát még nem találtunk a ligetben, de az első tavaszi verset már megkaptuk. Oly korai valami, hogy nem tárczánkban, de híreink között közöljük. A csinos kis jószág így döngicsél:

Már szántogat...
Már szántogat kűn a pacsirta,
Rügyet hajt sok bohó fa-ág,
Ki-kitekint egy nap-sugárka,
S azt mondja: Szépl a faág!
Kimegyek a tavasz elébe,
Mely messziről már vigan int:
S reám kiált: Már a szemédből
Látom: Szerelmes vagy megint
V én poéta.

* Postaügy. A nagyméltóságú m. kir. közmunka és közlekedésügyi miniszterium legújabb rendelete folytán tudomására hozatik a t. közönségnek, miszerint a Belgium, Franciaország, Németalföld és Romániába feladott küldemények az ezen országok törvényhozása szerint ha nem kézbesíthetők is, a bevételkor reájok rovtó vámdíjjal megterhelve küldetnek vissza feladó helyeikre. Portugáliában, visszaküldés esetén a beviteli vámdíj töröltetik ugyan, hanem e helyett kiviteli vámdíjjal terhelhetnek meg a küldemények, — Olaszországban a beviteli vám szintén töröltetik, hanem netáni hamis érték-s tartalmaznyilvánítás esetén bírsággal küldetnek vissza. — Tehát az ezen országokból visszaérkező küldeményekért feladó köteles nemcsak a postai illetéket, hanem a külföldi vámdíjat is megfizetni. Postahivatali főnökség.

* A „Debreczeni Ellenőr“-nek válaszul: Hajdumegyének Kossuthoz intézett üdvözlő iratát azért közöltük a talányok és a prócsepró-rovat között, hogy emlékeztessünk bizonyos aprócsepró politikai pályák talányára, kiknek Kossuth Lajos valamikor kenyérük volt és bálványuk, most azonban megtagadják. Az üdvözlő felirat különben a következő talányt szoritotta ki: Hogy egyezzenek meg az idősobb voltáthangsúlyozó pályatárs atyai intelmei a ma kicsinyes kötekedésekkel? Megfejtők nevei közölletnek lapunkban s a „Debreczeni Ellenőr“-ben.*

A helybeli ágostai hitv. ev egyház f hó 22 én délelőtt 11 órakor az imaházban közgyűlést tart, melyre minden önálló férfi tagjait tisztelettel meghívja az elnökség.

* Minden ilyfajta polemiait, tekintettel a nyomtatott feleletéseket unó publikumra, ezennel befeljeztünk.
S z e r k.

ablakomból, a „Maros vize“ édesbus dallamát.

Vig társak, mulató baráti körök, mondjátok csak el, hogy halt el ajkamon a szó, hogy nemult el kaczajom, mikor a czigány csodálatos nyirettüje azt énekelte, hogy „Maros vize folyik csöndesen...“

Dalok dala, szívszakgató bánat panasza te! Magad is hasonlitasz egy halkán torló folyóhoz, melyet a gyászfüzek árnyalnak, melybe méla csillagok bálmulnak nagy kékszemekkel. Az a híres énekesnő nagy ajándékot adott az én szívemnek, mikor olyan szépen, olyan busan énekelte el az én dalomat!

Aldja meg érte a jó Isten!

Aztán vannak ám másféle nóták is. A „Rákóczy nótá“, ez a magyarok nótája. „Marsaillaise“-nek nincs annyi vihara, a lengyel himnuszak nincs annyi gyászja, mint ennek a nemzeti dalnak. Aztán a „Szózat“ komoly vonásu szava s a Kölcsey-fele himnus esdekése is beillik nemzeti nótának. Melyik magyar sziv ne vetne sebesebben, ha e hármat hallja? Emlekek, nagy napok emlékei, tettei vannak azokhoz kötvé.

Vannak aztán dalok, a melyeket nekünk énekelnek s a mi nótáink, de nem halljuk többé. Az egyik úgy kezdődik, hogy: „Circumdederunt me mortis dolores...“ A többi gyászinduló; akár Beethoven, akár Chopin csinálta, szép az nagyon. Csakhogy mi már akkor nem értünk belőlök egy árva akkordot sem!

Lovag.

delelött kir. tan főgondnottatott g levele a halála részéről k ész v tetett to roza, h o ielkés küldöt lom as hívo levél leközelebb Tóth K laszattak b r a k k K. Tóth Lajos, K. S o m o g rencz. B. József, S. Fráter küldöttél muel, K. Beke. J. r ály F. Pál, póttá Mészár tárgya né * Tiz főiskolabá sok — ak most vasár czében. ez idő s Tóth Lajos the különböz lök ez al Debreczen meinek az Thalvieser fognak kifé * Ha szül. Fodor hunyt 92 é 21-én d. u. * Me számban ujabban be n ó v é r. * A fi — mely e kozás tárgy o s t á l y n ó s í t é s Nemsokára ez uj, szok * A alakult tá munkban k a n. é. kő * Kre akadva a n dai szinkór sines részé közik ugyi igazgatója szinkórért. eladásokat teljesítették állomás nek * A il illetékes he sen tanított lalkozó, har s a kauziosi a miniszteri város által tos szubven kilátás arra a vasut ú nem sokára * A z szi kezdete Ez ünnepe leg — pás tekkel ezel * Az r o s u n k e megye törvnyanis az e mával ohajt s kívánja, h zonyos össze z o t t s á g rozta, hogy országgyűlés — Ma vel igen tesz katona élete ményeit is. vörös ember Ienni Schwi szakála vör Schwingense Dunába ugrtük, rozsbát be nem álló nek folytán — A c 20-án utnak szekeres gaz Mint a B. H csapat fogja ról 300 gazu de sine elindul delutáni órá nyüzösög, kik sét várják. gazdák nem

KÖZPONTI VARRÓGÉP-RAKTÁR HOLVAY GYULÁNÁL Debreczenben.

Családok és iparosok számára van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmébe következő elsorolt varrógépeket ajánlani, tökéletességükre, csinosaságra és jószágára nézve feltűnőül minden másféle varrógép gyártmányokat.

Családok számára:

- Eredeti külföldi Frister és Rossmann-féle Weehler Wilson varrógépek.
- Eredeti külföldi Lehmann-féle Weehler és Wilson varrógépek.
- Eredeti belföldi Weehler és Wilson-féle varrógépek.
- Eredeti Clemens Müller-féle új Singer varrógépek.
- Eredeti Grimme, Natalis & C.-féle új Singer varrógépek.
- Eredeti Lehmann-féle új Singer varrógépek.
- Eredeti belföldi új Singer varrógépek.

Iparosok számára:

- Eredeti Anger-féle varrógépek, a legerősebb szabó varrógép.
- Eredeti Howe-féle varrógépek, a legerősebb suszter varrógép.
- Eredeti Circular Elastique varrógépek.
- Eredeti belföldi Howe-féle varrógépek.
- Eredeti Clemens Müller-féle, új Singer szabó varrógépek.
- Eredeti belföldi új Singer szabó varrógépek.

Ezen kívül még többféle kézi varrógépek, szintén egész nehéz bormunkához való különleges varrógépek. — Ezen kitűnő varrógépek öt évi garancia mellett, részlet-fizetésre is, a legelőkeltebb betanítással és legutányosabb árban egyedül a fentebbi cégnél kaphatók.

A varrógépek eladása házalók és ugynevezett ügynökök mellőzésével történik.

SCHWARZ M. BENŐ

férfi divat üzlete

főpiac 1712. sz. a. A BIKA közelében.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy férfi divat üzletemet e tavaszi időnyre dusan berendeztem és különösen ajánlom a következő cikkeket:

Gyapjuszövet raktáram a legújabb biüni, reichenbergi és más külföldi szövetekkel láttam el, melyekből a legdivatosabb öltönyöket kiállítok, és ezek jó szabása, finom kiállítása és **olcsó árakra** nézve a közönség eddig tett számos megrendelésére hivatkozhatom.

Kész férfi ruhák:

- 1 komplett férfi öltöny 9 firtól kezdve
- 1 férfi föltöltő 7 firtól
- Divatos férfi nadrágok 4 ft. 50 krtól
- Gyermek öltönyök (3 évestől kezdve) 2 firtól
- Füu öltönyök 6 firtól 50 krtól

Fehérneműk:

- Sima férfi csiflon ingek 1.20—3.50-ig
- Szines férfi (creton zephriszövetből) 1.20-tól 3-ig.
- Gyermek, szines vagy fehér ingek 1 ft. 20.
- 1 tuczat zsebkendő szines széllel 1 firtól 20 krtól kezdve.
- 1 tuczet zsebkendő betűkkel 2 firtól.
- 1 tuczet fehér vászon zsebkendő 2 ft. 50 k.

Férfi és gyermek kalapok:

- u. m. kemény férfi kalapok 2 firtól 50 krtól 5 forintig.
- Gyermek kalapok 90 krtól kezdve.
- Nagy választék:** nyakkendőkben, gallérok és kezelőkben, selyem és másféle esőernyőkben.

Gumi köpenyek 10 forinttól kezdve.
Gumi és bőr kamáslik, bőröndök és más uti eszközök!

Férfi cipők:

Egy legjobb hazai gyárból raktárban vannak ugyszinten karisbadi készítmények is.

SCHWARZ M. BENŐ férfi divat üzlete főpiac a Bika közelében.

LEITNER H. BÉCSBŐL.

Ajánlja a jelen vásár alatt

a legújabb párisi divat

szerinti, nagy választéku, elegáns kiállítás.

TAVASZI és NYÁRI

női (confection) ruha készletét u. m. kész öltönyök és felöltők, man-tiletteki peletottok, por- és esőköpenyeket sat.

a legolcsóbb áron.

Eladási helyiség:

vásártér, kis bécsi-utca.

Csavar metsző-szerszámok.

Gépészeti
szerszámok,
szijjak,
gummi-arúk,
takaróponyvák,
GEITNER és RAUSCH-nál
BUDAPEST.
Sugár-ut 12.

Tisztító, simító és sűrítő anyagok.

SZAVOSZT ALPHONS

termény- és bizományi üzlete

B.-pest. 5. ker. főut TŰKÖRY-palota.

Országos termények és gyapju adásvételét bizományban teljesít, kívánatra köztéglő-irányzattal szolgál. Consignatióhoz kölcsön zsákért 7 napra ¼ krt számít.

Raktárt tart és ajánl: a birka-áztatási időnyre saját öreleményű az állami vegykísérleti állomás bizonylata szerint minden ártalmas ásványkeverék-től ment, a 746. sz. a lajstromozott védjegy alá helyezett valódi szaponaria-gyapju mosóport olomzár alatt, valódi fa-olaj, gyár gépolaj, paraffinénács, zsák, ponyvanemű, kautsuk-takaróból, sat. sat.

— Kívánatra árjegyzék bérmentve küldetik. —

Tisztelettel jelentem a nagyérdemű közönségnek, hogy itteni

férfi-ruha üzletemben

a már megérkezett tavaszi és nyári szövetek, megtekintés és megrendelés végett szolgálatára állanak.

Az újabb időkben nagyobbodó keresletnek megfelelőleg jelentem azt is, hogy **papi selyem palástok**, hozzá való **főveggel** együtt, nálam megrendelhetők.

KÉSZ FÉRFI-RUHA RAKTÁRAM

pedig, hol a felekre terhelő alku nélküli készpénzfizetés mellett szolgálom ki a t. közönséget, minden igényeknek megfelelőleg el van látva **KÉSZ FÉRFI-ÖLTÖZÉKEKKEK**, melyek saját szabásom és gyártásom szerint készítve, vagyok a nagyérdemű közönségnek

alázatos szolgálja

SZEDLÁK JÓZSEF,

férfi-szabó.

Hoff János-féle maláta egészségi csokoládé

A HOFF JÁNOS-féle maláta-csokoládé

s az idült gyomor-, illetőleg emésztési bántalom és vérszegénység

meggyógyítása.

Valódi hamisítatlan állapotban idegerősítőül a vérbajok és a lesóványodásnál orvosilag rendeltek a maláta-csokoládé kiváltképen a sápkór és vérszegénység-nél. A legfinomabb maláta-csokoládé erő itesre előnyös — 20 év alatt 58 kitüntetésben részesítve, készítve Hoff János csász. kir. udv. szállító ur, a maláta-készítmények feltalálója és készítője maláta-kivonat csokoládé gyárában.

Köszönőlevél Budapestről.

Tekintetes ur! Tény, hogy 5 évvel ezelőtt meghűtöttem magamat oly-annyira, hogy nemcsak orvosok, hanem mindazok, kik csak egyszer láttak, életemhez semmi reményt sem kötöttek, kénytelen voltam a Szepességét, zord éghajlata miatt, azonnal elhagyni és az enyhébb éghajlattal bíró Budapestre átköltözni. Már akkor is, minthogy más szerek nem használtak, menedéket kerestem a maláta-kivonat készítményekben és rövid idő múlva könnyebbülést éreztem. Azóta a készítményeket rendszeresen használok és állapotom annyira javult, hogy reményem van e bajból kigyógyulni. — A midőn el nem mulaszthatom ez alkalommal a maláta-készítményeket a közönségnek ajánlani, kötelezve érzem magamat uraságodnak köszönetemet nyilvánítani és maradok kiváló tisztelettel

Budapest, 1882. márczius 22.

Wozatka Ferenc.

FŐRAKTÁR: Debreczenben Csanak József főpiac, továbbá Riekl József Zelmosnál Geréby Fülöp, Varga Lajos, Ujházi István. — **Nagyvárad:** Jánky Antal. — **Nyiregyháza:** Korányi Imre gyógyszerésznél. Továbbá minden nagyobb gyógyszer-árban.

Hoff J. féle maláta-kivonat egészségi sör

4°

A R A N Y

és

5° P A P I R

JARADÉKOT

MAGYAR

és

OSZTRAK

HITEL-

részvényeket

azonnal, vagy folyó évi április 30-án és május 15-én átveendő tételekben, szigorúan, a napi árfolyam szerint számítva

tőke befektetésre és tőzsdei spekulációra

ajánlunk. Az átréteig kamatok nem terhelik a vevőt, sőt az átvétel igen csekély díj mellett továbbra is prolongálható — míg az eladás, magasabb árfolyamon, a fél tetszése szerint, bármikor eszközölhető.

5000 frt járadék vételnél 150 frt fedezet készpénzben, értékpapirokban vagy takarékpénztári betéti könyvben, a megbízással egyidejűleg beküldendő, mely fedezet az ügylet lebonyolításakor azonnal visszatérítetik.

TOZSDEI ÜZÉRKEDÉSRE

különösen magyar és osztrák hitelrészvényeket ajánlunk. Fedezet: 25 drb. vételnél 350 frt — készpénzben, értékpapirokban vagy takarékpénztári betéti könyvben, a megbízással egyidejűleg beküldendő. Megbízásokat pontosan teljesít és bővebb felvilágosítással szívesen szolgál

A Magyar Pénzügy kiadóhivatalának

bank és bizományi üzlete
Budapest, V. Nagykörönc-utca 8.